

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe un sfert 40 Lei
Pe străinătate 400 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

O sărbătoare duioasă la Baia Mare

— 10 ani dela înființarea diecezei Maramureșului —

Ziua de 2 Februarie a fost pentru dieceza de Baia Mare o zi de duioasă sărbătoare, apăsătorie, cum aflăm dintr-o scrisoare a unui prieten nostru sosită abia acum. Atunci s'au înfăptuit adevărat 10 ani dela introducerea și introducerea Preasfințitului Dr. Alexandru Rusu al Maramureșului și dela înființarea noii episcopii. Consacrarea (hirotonia) întru episcop P. S. Sale s'a făcut cu mare paradă aici la Baia Mare, în catedrală, în ziua de 30 Ianuarie 1931. Iată ce scriam noi înainte cu 10 ani, în numărul 5 din 1 Febr. 1931 al acestei gazete, cu ocazia hirotoniei întru episcop a P. S. Sale: „Nici o parte de țară nu este atât de nefericită ca Maramureșul, țara aceea frumoasă de Dumnezeu binecuvântată. Pe vremea Unirii vroiau să-l maghiarizeze, în Țara Ro-

știa. În grele vremuri a ajuns la cârma noii episcopii. În vremuri de mare lipsă și sărăcie. Știindu-i însă om de mare cinste, cu o putere de lucru neîntrecută, cu o minte înțeleaptă, având și sănătate deplină, credem că va putea lucra foarte bine, spre mărturia lui Dumnezeu și spre fericirea fiilor săi sufletești. Iar după ce nădejdea sa este Tatăl, scoparea sa este Fiul și acoperământul sau Spiritul Sfânt, credem că bunul Dumnezeu îi va și ajuta. Cele 300 mii de suflete pe care le păstorește, împreună cu noi cu toți îl vom ajuta în rugăciunile noastre, ca păstoria lui să fie într'adevăr de Dumnezeu binecuvântată”.

Ce frumoasă serbare a fost aceea pentru biserică noastră! Și cine și-a adus aminte că după abia 10 ani acea episcopie se va afla în Ungaria?

Guvernele trecute au înființat la Sighet o episcopie ortodoxă, cu scopul de a slăbi episcopia noastră de Baia Mare și de-a face ortodocși pe toți Maramureșenii, că, vezi Doamne, numai ortodocșii sunt românii adevărați. Dar n'au avut noroc cu ea, căci abia ne au putut lua unu la mie dintre credincioșii noștri, și a-nume pe acela, cară, pentru un os de ros, se fac și Jidovi dacă trebuie. Iară, deodată cu cedarea Ardealului de Miazănoapte, și acela au rămas fără păstori.

Apa trece, pietrele rămân!

Astăzi, episcopia noastră de Maramureș lucrează din greu, nu numai pentru păstoria sufletelor credincioșilor noștri de acolo, ci și pentru păstrarea neatinsă a limbii lor. Și creștinii noștri țin cu scumpătate la preoții și episcopii lor, cară, deși nu au primit încă nici o para dela statul maghiar, trăiesc cum pot, își trag dela gură, se îmbracă cu ce le-a rămas, dar nu-și părăsesc credincioșii.

Spre lauda Preasfințitului Dr. Al. Rusu și a preoșilor săi fie zis, că de acolo s'au refugiat cei mai pușini preoști, așa că, cu toată marea lor nenorocire, credincioșii din părțile acelea sunt cei mai fericiți, având cel puțin mângăiere sufletească și putând asculta zilnic sf. liturghie, pe când ceilalți au tot câte 3 parohii un singur preot.

Sărbătoarea dela Baia Mare a fost într'adevăr duioasă, pentru că toți cei de față au avut abundența, cum îi avem și noi, ochii scldați în lacrimi. Nu s'au făcut părăzi cu acest prilej, pentru că sufletele credincioșilor noștri sunt din cale afară prea îndoliate. În

schimb s'au făcut rugăciuni multe și mai fierbinți ca oricând. Și Dumnezeu, Dumnezeu, le va asculta, odată și odată.

Preasfințitul Dr. Al. Rusu dela Baia Mare îi spunem cu acest prilej, din toată inima, un călduros: „Intru mulți ani, Stăpâne!”

Să ne iubim neamul!

„Și oricât timp, Român voi fi
Nu mă tem că voi pieri!“
(Cântec vechiu)

Poporul românesc s'a născut din amestecul a două neamuri (popoare) mari și puternice: Dacii și Romanii.

Cel dintâi, adică Dacii, au fost primii locuitorii ai ținutului cuprins între cele trei mari râuri: Nistru la răsărit, Dunărea la miazăzi și Tisa la apus. Au trăit aici din vremuri străvechi și se ocupau cu agricultura (plugăria) și creșterea vitelor, ocupație pe care noi am moștenit-o dela ei. Dar, pe lângă lucrarea pământului, în vremuri grele, Dacii puneau mâna și pe arme (topoare, măciuci, coase, arc, lance, arme ce se întrebunțau pe atunci) pentru apărarea pământului străbun. Din cauza dragostei de moșie (de pământ), nimeni nu i-a putut birui și nu le-a ocupat țara.

Acum 18 veacuri și mai bine, Dacii au trecut însă printr-o mare primejdie: Romanii, cel mai mare și mai puternic popor cuceritor al lumii, au venit asupra lor. În cursul a două războaie grele, Dacii și-au măsurat puterile cu Romanii. Conducătorul Romanilor, marele și bunul împărat Traian, a învins pe Dacii, cară, aveau în fruntea lor pe viteazul rege Decebal și astfel Dacia — bogată și frumoasă țară a Dacilor, — a trebuit să se supună cuceritorului. Plin de durere Decebal, rege erou, pentru a nu trăi viața rușinoasă de rob, a murit străpungându-se cu sabia.

Din cauză însă că locuitorii Daciei — care făcea parte de-acum înainte din împărăția romană, s'au rărit, de pe urma războaielor și a boalelor — împăratul Traian a adus aici oameni din tot imperiul roman, așa ziișii coloniștii, pe care i-a așezat pe tot cuprinsul noului ținut cucerit. Tatăl lor le-a dat pământ (a împroprietarit) și vite de muncă cu care să-și lucreze ogorul. Cel mai mulți dintre aceștia erau soldați bătrâni cară au luat parte la războiu.

Coloniștii romani trăind alături cu Dacii în sate și orașe, s'au împrietinit și s'au amestecat unii cu alții, devenind din dușmani cei mai buni prieteni, frați. Ba mai mult decât atât, după o conviețuire (trăire laolaltă) de mai multe sute de ani, cele două popoare: Dacii și Romanii s'au amestecat cu totul, vorbind aceeași

Alexandru Rusu episcopul Maramureșului
„nească au încercat să-l desbare de biserică și cu adevărat strămoșească și să-l demoralizeze prin politica de partid, căci nicăiri nu sunt acea partide ca în acest nefericit Maramureș. Dacă mai adăugăm la toate acestea plaga Eșilor, păcatul tot mai lașit al beției și marea sărăcie care-i stăpânește, va trebui să reculestem că nu este nici o parte de țară atât nefericită ca a Maramureșului?”

Și:
„Noul episcop este așadar instalat și, cu ziua de 3 Februarie, și-a început binecuvântata

țimbă, având aceeași credință și aceleași obiceiuri (moravuri). Rezultatul acestui amestec a fost nașterea poporului românesc (nume pe care l-am moștenit dela strămoșii noștri Romani).

Sute de ani am trăit aici, alături de brazdă și de codru (de acolo vorba: „Codru l frate cu Românul”, și care este un adevăr istoric), fără ca vremurile furtunoase să ne poată muta din loc. Noi, aici ne-am născut și aici vom rămâne până la sfârșitul veacurilor! *Suntem cele mai vechi popoare ale Europei.* Strămoșii noștri, Dacii, locuiau acest ținut cu aproape două mii de ani înainte de venirea Mântuitorului pe pământ. Istoria (povestea vieții tuturor popoarelor lumii) nu le cunoaște altă patrie decât aceea în care trăiesc și astăzi urmașii lor: neamul românesc. „*Noi, simțem de aici*”, în timp ce toți vecinii noștri au venit mult mai târziu în țările pe care le ocupă acum.

Suntem apoi cel mai vechi popor creștin din această parte a Europei. Toți vecinii noștri dar absolut toți: Bulgarii, Sârbii, Ungurii, Slovacii, Polonii și Rușii, au fost creștinați mult timp în urma noastră.

Niciodată țara noastră n'a fost ștearsă de pe fața pământului și poporul supus multă vreme dușmanilor nesățioși, cum s'a întâmplat spre exemplu: Bulgarilor, Ungurilor, Polonilor, etc. Am rezistat tuturor valurilor prădănice de barbari — și Doamne, mulți au mai fost!, — păstrându-ne întregi țara, limba și credința în Dumnezeu și dreptatea lui.

Acesta trebuie să fie un izvor de mândrie pentru fiecare Român. Și după cum cel vechi au știut și au putut s'o facă atunci, același lucru se așteaptă și dela noi, cel de azi.

Prin unire și iubire de neam vom putea răzbate greutățile momentului.

Trăiască țara și neamul românesc!

Prof. Teodor Seiceanu

Suflete minunate căci altfel nu le putem spune acelor care s'au întrecut în ajutoarea familiilor ostașilor căzuți la datorie în zilele de 21—23 Ianuarie. Până acum s'au adunat nu mai puțin de 28 056 246 Lei.

Dumineca a doua din postul mare

În duminica a doua din postul mare nu sărbătorim nimic deosebit. Cântările sunt însă întocmite de așa, ca să ne aducă aminte de pocăință.

Iată câteva din frumoasele cântări ce se cântă cu acest prilej:

„Primește-mă pe mine, Mântuitorule, cu îndurările tale, care cu credință vin la tine, ca pe curvarul mai înainte și-mi dai mie slobozire de cele rele, Cristoase, și către frumseța cea dintâi curat a alerga mă învrednicește, pe celce laud nespusa ta milostivire, Mântuitorule.”

„Milostive Mântuitorule, îmbrățișază-mă și pe mine cu brațele tale, precum ai îmbrățișat oarecând pe curvarul, Cuvinte, carele mai înainte dela toată calea rea s'a întors, și mă rog, ca să-mi dai frumseța cea dintâi mie, celui ce, viețuind cu necuviință, nebunește peream.”

„Vezi-mi, Doamne, a mea răutate și dă sufletului meu celui umilit moduri de pocăință și, ca demult pe fiul cel curvar, carele către tine s'a întors, primește-mă și pe mine, carele, Stăpâne, cu mulțimea păcatelor mele, nu m'am pus în seamă.”

„Ție unuia am greșit eu mișelul; pe tine singur, cel bun din fire, te-am mâniat; singur ai mulțime de îndurări, pe celce iarăși mă pocăiesc, primește mă, pentru că singur ești în durat, bun și mult milostiv.”

„Ca pe curvarul de demult acum cu brațele tale mai înainte m'ai cuprins, și pe mine care am fost singă faptelor celor potrivnice, m'ai dobândit. Pentru aceea pe mine, carele mă

întorc, primește-mă, Părinte, și hainei cei luminate și sfințe a bunătăților tale părtaș mă arată.”

„Sterpule, nevoiește a te pocăi mai înainte până nu te va apuca tăierea, și ca pomul cel neroditor să te taie și în focul gheenei să te arunce. Iată Dumnezeu, care voiește ca toți să se mântuiască, își întinde ție brațele și te primește, care strigi: pre Domnul lucruri laudabile și-l prea înălțați întru toți vecii.”

„Iată tuturor desfătărilor vrând am slujii și m'am îndeuogot, Părinte, dela sfințele tale brațe și nebunește afară de mine însumi m'am făcut cu lenevire, Iată tu mă primește pe mine, carele mă întorc, ca mai înainte pe curvarul, și celor mântuiți dimoreună părtaș mă arată.”

După cum se vede din cântările tipărite aici, toate aceste cântări ne aduc aminte de fiul cel rătăcit, iară noi dela Tatăl, asemenea aceluia cerem iertare de păcate.

Evangelia din duminica a doua este urtoarea (dela Marcu 2, 1—12):

„*În vremea aceea a intrat Isus în Capernaum și s'a și auzit că este acolo și îndată s'au adunat mulți, încât nu mai puteau încăpea nici la ușă și le grăia lor cuvânt și au venit la El aducând un slăbănog pe care-l duceau patru și neputându-se apropia de El, pentru popor, au descoperit casa unde era și făcând o deschidătură, au slobozit patul în care săcea slăbănogul.*

Iară Isus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: „*fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale.*”

Și erau acolo unii din cărturari șezând și cugetând întru inimile sale: „*Ce grăiește acesta așa hule? Cine poate ierta păcatele fără nume Dumnezeu?*”

Și îndată, cunoscând Isus cu spiritul său că așa cugetă aceia întru sine, a zis lor: „*Cu ce cugetați acestea întru inimile voastre? Ce este mai lesne, a zice slăbănogului: iartă-ți-se ție păcatele, an a zice: scoală și ia patul tău și umblă? Ci ca să știți că are Fiul Omului putere a ierta păcatele pe pământ”, a zis slăbănogului: „*Într-o clipă, ia-ți patul tău și mergi în casa ta.*”*

Și s'a sculat îndată și luându-și patul,

Foița „Unirii Poporului”

Poezie populară

Frunză verde de trifoi,
De când vii bade la noi,
Fetele mă fac gunoi.
Vai de-ar fi gunoiu așa,
Nime nu l'ar mătura.
De ar fi gunoiul ca mine
Nu l'ar mai mătura nime.
Vai, l'ar strânge într'o hârtie
L'ar duce'n cântălarie,
Că-acolo badița scie.
Ziua scie câte-o coală,
Sara mă ține în poală.
Ziua scie pe hârtie,
Sara vine mă mângăie.

Lasă-mă doruț pe lin,
Până ce-s în sat străin
Dac-oi mere'n satul meu
Voiu fi dorule al tău.
Ai badița d'albineț
Ce te țai așa măreț,
Ca grițaru'n săcuieț?
Și lelea-i mai albineață
Nu se ține așa măreață,
Ca pițula'n crăsmăreață.

Peste vârf peste Opcină
Este-o crangă de cetină,

Sufă vântul și-o clătină
Din vârf până'n rădăcină.
Nu-i de vină crânguța,
Că-i de vină măicuța
Că nu mă lasă, a iubi
Cu cine m'ași potrive
Nu mă lasă să iubesc
Cu cine mă potriveșc.
Lasă-mă, măicuță'n pace
Să iubesc pe cine-mi place,
Lasă-mă, măicuța mea,
Să iubesc pe cine-oi vrea
Că rușine nu-i avea.

Culése din comuna Materu j. Năsăud
de **O. I. Barna**

RĂSĂRIT DE SOARE

— 1941 —

Mărgărint de roșu sânge
Spu-berat din lumi sentine
Lin coboară și se frânge
Prin grădine...

Nici o pasdre nu cântă,
Toate plâng și toate tac,
— Aste vremuri mă framântă
Și gândesc la ce-o să fac.

Vine-un vuleț surd pe vale,
Vin tar vremuri din trecut,
Toate plâng și'n lume-l jale
— Doamne, ce ne-al mai bătut!

Primăvara

— 1941 —

Primăvara,
Cu parfum de ghiocci
Ne-a adus din lumea ei
Plângeri de cocoare,
Prin ponoare
Lăcrămioare,
Valuri verzi peste egoare,
Nori
Și flori
Pe'ntinsa vale!...

Iar din munți ce plâng a jale,
Din cavale,
Tot mai vin în lacrimi grele, vechi dureri
Căci și azi lumea suspină
De'ntâmplările de ieri.

— Doamne dă să nu mai vină,
— Așa triste primăveri!

Dragoș Traian
cl. VI normală Bial.

Sfânta Iene

Un boer avea o fată, da' leneșă fata celă,
de nu cred să mai fi fost ochilor dat să vadă
așa lene de fată. Il era greu și de dansa,
ședea numai trântită, și de lene ce-l era,
gura nu și o deschidea să îngăime o vorbă
donă, ca să facă ceva treabă, așa nici pom...

ieșit înaintea întorror, încât se mirau toți și lăudau pe Dumnezeu zicând: „Nici odată nu am văzut ca aceasta”

Părintele Iuliu

Binecuvântarea bisericii din Fânațele Mădărașului

— Oameni vrednici și o zi de bucurie rară —

Așa se pot numi bunii credincioși ai pâr. Ioan Pol din Fânațele Mădărașului, cari au răspuns cu dărnicia lor la neobositele strădani ale harnicului lor părinte sufletesc. După frumoasa casă parohială, ridicată nu de mult, și care ar putea face cinste în oricare orășel, au dat o nouă dovadă a vredniciei lor, prin ridicarea din nou a unei prea frumoase biserici, fără ajutor străin, numai prin danurile credincioșilor.

În fruntea tuturor stă bunul credincios și primcuratorul Petru Pirlea cu rara sumă de 100.000 (unasută mii) Lei.

Cinste lui! În aceste zile de lăcomie, când alții au un singur gând: vânarea banului, el dăruiește, cu inimă largă, pentru casa Domnului, această prea însemnată sumă.

Noua biserică, zidită pe o mică colină din mijlocul văii, dealungul căreia se întind îngrijitele gospodării ale harnicilor săteni, prin forma și mărimea ei, — privind în față casele parohiale și școala, — vrea să fie și un turu de pază, dar și un punct de închegare pentru respiratele case ale parohiei.

Binecuvântarea acestui nou Sion românesc l-a săvârșit Duminica trecută, protopopul tractului, pâr. Dr. Liviu Stupineanu dela Șar-

mașu, ca delegat al bunului nostru Mitropolit Ex Sa Dr. Alexandru Nicolescu dela Blaj, înconjurat de preoții: Teodor Șermășan, Gheorghe Pădurean, Iustinian Florea, Constantin Voina și pâr. de acolo, Ioan Pol, având ca diaconi pe pâr. Ambrosie Mera și Ovidiu Pop.

Bucuria credincioșilor în aceasta zi a recunoașterii dărniciilor lor, era de neșpus. — Des de dimineață — deși a început să sufle un vânt ascuțit de Februarie, însoțit de roirea unei ninsoi, ce grăbea să cadă din greu la pământ, — ei alergau din toate părțile spre noua biserică, ca ușurându-și sufletele în bala sfintei svedanii, cu suflete curate să poată intra în noua casă a Domnului.

În vreme ce pâr. protopop Stupineanu, pâr. Gh. Pădurean și pâr. Constantin Voina ascultă mărturiile lor, preoții T. Șermășan, Ambr. Mera, Ov. Pop, Iustinian Florea și I. Pol aleargă la vechea biserică de lemn — la o depărtare de 1 și jumătate km. spre a duce de acolo în procesiune Sfânta Cuminecătură.

Biserica și acum plină de credincioși din loc și jur. Se începe utrenia. După sfârșitul Doxologiei, ieșiți în fața bisericii, pâr. T. Șermășan, în cuvinte dulcose, tâlmăcește cuvântul de rămas bun dela vechea biserică, care, adusă aici de credința bătrânilor, cu 91 ani înalate, din comuna Potoc, din părțile Reghinului, — s'a înfrățit pe deantregul cu sufletele lor, devenindu-le astfel biserică scumpă a părinților și biserică dragă a copilăriei lor.

Ajunși aici, se începe sfințirea apei și se încunjură biserică, apoi se continuă cu sfânta liturghie. Cântă corul școlarilor dela școala primară din loc, condus de zelosul director dl. Valentin Rusu, care de altfel în acea zi după vecernie și-a serbat cununia religioasă în noua biserică cu d-șoara învățătoare Constantinescu.

Nu se poate trece sub tăcere nici priceasa, frumos cântată de doamna B. B. Pădureanu, Biserică, deși destul de mare, se pare totuși nelucăpătoare pentru mulțimea mare adunată. Predica o ține pâr. protopop Stupineanu, arătând cum a fost socotită biserică în

Vechiul și Noul Testament. Laudă dărnicia credincioșilor, la ridicarea noii biserici și îi îndeamnă la alipirea și cercetarea ei.

Liturghia se sfârșește cu un părăstas pentru fostul prim-curator și primar com. Vasilie Bucșa, sufletul mișcării, care prin dăruirea sumei de 30 000 (treizeci mii) Lei a fost al doilea mare întemeietor și ctitor al bisericii. Neîncredințându-se de-a putea vedea terminată biserică, drept recunoștință i-se cere, în noul lăcaș, odihnă și iertare de păcate.

La banchetul din școală au ținut câte o cuvântare: Pâr. protopop Stupineanu, dl. locot. Ioan Caragea, preotul reformat din loc, care a luat parte la binecuvântare în fruntea unei delegații din partea bisericii, pâr. Șermășan și pâr. I. Pol.

Biserica s'a umplut de credincioși și la vecernie, cuvântul de învățătură l-a ținut de data aceasta pâr. Gh. Pădureanu despre iubirea creștinească.

Așa s'a sfârșit o zi de bucurie rară pe Câmpia noastră, — Celor ce ne-au pricinuit-o laudă, iar lui Dumnezeu marelui (s. t)

Din cele trecute vremi

Legile lui Zaleukos

Înainte de venirea Mântuitorului nostru Iisus Hristos în lume, o mare parte din omenime nu cunoștea pe Dumnezeu cel adevărat, ci abia poporul coborât din sămânța lui Avram îl cunoștea. Cu toate acestea, au fost oameni cari erau foarte cinștii și atunci, și țineau la legile cele bune cu sfințenie, numai așa de dragul dreptății; căci doară teama de Dumnezeu și de pedeapsa Iadului nu aveau, căci nu cunoșteau pe Dumnezeu. Cel mai vechiu bărbat, dela care au rămas Grecilor legi scrise, a fost Zaleukos, care a trăit în Italia de miază-zi, prin veacul al șaptelea înainte de Hristos.

Acesta știa, că acela care face legile, trebuie să le împlinească el mai întâi. Între altele legi, aduse și aceea, că dacă cineva ar strica

neală! Cercase el fel și chip boerul, doar-doar a face-o cât de cât mai hărnicieșă — dar degeaba, îl sfântă pe semne vorba: „Lenea-l cucoană mare”. Dar dacă ar fi fost numai atâta, calea valea, — dar ce să vedeți? I-se duse vorba ca de popă tuns și nimeni nu voia să se „înturlacheze” cu așa odor...

De unde boerul se ține fudul de nici cu prăjina nu-i ajungea la nas, acum cânta să se pună bine cu toți, cu unii care altă dată se făcea că nici nu-l cunoaște — doar-doar și-o uru pietrolul. Da' și-ai găsit că degeaba mai trage ursul nădejde de coadă este o vorbă, așa și bietul boer cu hărnicuța lui.

Într-o zi cum ședea el cătrănit și mâniat boerul la fereastră, vede un flăcău, cu un car cu bol. Înaintea bolilor de-o prăjină erat legat un smoc de iarbă. Mirându-se el de acest lucru chemă pe flăcău la dânsul:

— „Măi băete, de ce ai legat tu — iarbă cela acolo?”

— Apoi de, cucoane, să nu fie cu supărare, apoi vezi că ia, au bolii țăța un beteșug.

— „Ce beteșug? întrebă boerul.

— „Nu prea trag, is cam leneși și mi-am pus în gând să-l mai hărnicesc.

— „D'apoi ai să poți tu, măi?”

— Cum nu, eu am nădejde că am să-l pot. Că văd eu că cu bătăta nu fac nimic, dar așa cu postu merge treaba de minune. Nu le dau mâncare, niciodată îndeajuns și când plec pe drum le pun iarbă cela înainte și ei, întinându-se să o ajungă, îmi duc carul ori cât de greu încărcat, fără să le dau un biclu măcar...

O leacă de bătăte de cap la început, până s'or deprinde, și pe urmă să dau ei la brazdă!...

— Știi ce, măi băete? îi zise boerul.

— O! știi dacă mi-l spune, cucoane, răspunse băiatul.

Am și eu o fată bre — și-i leneșă ca și bolii tăi. Nu vrea să facă nici o treabă cât de mică. N'ai putea-o tu s'o hărniciești. Ce zici tu, se poate?

— Se poate, cucoane, cum nu, zise flăcăul.

— Dar mai ascultă un lucru, îi mai spuse boerul, să nu cumva să te atingi de dânsa s'o bași, ori să-i zici — cine știe ce vo be! Și dacă ai izbuti, apoi atunci bine te-oi răsplăti. Ei ce zici — te prinzi așa?

— Mă prind, cucoane! Dar acuma ascultă și dela mine două vorbe: să-mi dai fata acasă la mine.

— Bine, îi o dau — zise boerul — dar să nu uiți ce îți-am spus.

N'oi uita, îi spuse flăcăul și boerul îi dădu fata.

Fetigoara boerului, în casa flăcăului, era mofturoasă, nevoie mare. Părinții flăcăului nu știau, cum să-i între în voce.

Flăcăul însă parcă nici n'o vedea. O lăsa o zi două căci, vorba cela, s'ia nouă 'n cul se pune — iar, după ce se mai învechește, o mai arunci și prin sopot — și pe urmă s'apucă s'o hărnicieșă, după cum făgăduise boerului.

Într-o bună zi se înțelese cu măsa și cu tatu-so, ca nu cumva să-l încurce în cele ce șpuse în gând să facă.

Așa băetanul, se ducea ba încolo, ba în

coace, după treabă. Acasă nu venia decât la masă și atunci zicea:

— „Cine a făcut treabă, să vie, să mănânce, cine nu, — nu!”

Veni numai mama flăcăului, și ospătară numai amândoi, că tatăl flăcăului în ziua aceea se înțelese cu fata, să-i țină de urât. Nu făcuse nimic, ci șezuse toată vremea gândindu-se ca găina 'n lemne. Fata, când văzu că nici tatăl flăcăului nu se duse la masă — nu se duse nici ea, — că, cine știe, poate așa era obiceiul, și cine poate știe ce putea să se mai întâmple!

Flăcăul și cu mama lui mâncară, strânseseră ce mai rămase și parcă era un făcut nici un lucru așa de ale mâncării nu se mai găsea prin casă. A doua zi tatăl flăcăului nu-și mai vedea capul de treabă. Ba lemne să tate, ba apă s'aducă și câte alte treburi-toate se făceau. Dar fata ședea tot infipă și posomorită, se puse un leșin la inimă de foame și noroc de mama flăcăului că îi mai dădea pe sub ascuns câte ceva fără știrea flăcăului, numai ca să-și țină zilele.

Așa făcu flăcăul cât va timp. La masă acum mâncau numai el tustrei, că făcea tatăl flăcăului acum treabă nu gumă, da de mama lui nici nu mai vorbesc: titiez nu alta! Și apoi ce mai mâncări gustoase și bune! Satul să fi fost și totuși își lăsa gura apă: plăcinte și fripturi tăvânte prin unt și rumenite de-și făceau cu ochiul; biata fată când le vedea, i se acugău ochii.

Cum ar fi mai mâncat și ea! Dar ea abia încă se înfrupta cu câte o bucățică de mămă-

casa cuiva prin desfrâu, să i se scoată ochii amândoi.

Nu după mult, însuși fiul său fu prins în o asemenea faptă. Tatăl porunci cu inimă ree, să i se scoată amândoi ochii. Poporul interveni însă, rugându-se, să-l cruțe, căci e tânăr și poate că n'a cunoscut legea. Zaleukos rămase însă neînduplecat.

Merseră la el cel mai bătrâni și mai înțelepți bărbați ai țării, ca să-l roage, să cruțe pe fiul său; dar nu ajunseră la nici un rezultat cu dârzul legislator.

După multe rugăminți însă, Zaleukos află un mijloc de a-și împăca și iubirea de tată, și respectarea legii. Porunci deci, ca de oarece legea sună, că acela care ar călca-o, să-și piardă ochii amândoi; la stăruința bătrânilor țării, el se învoiește ca fiului său să i-se scoată numai un ochiu, iar unul să se scoată tatălui care a făcut legea. Așa se și făcu. Zaleukos își pierdu un ochiu, pentru a cruța unul pentru fiul său păcătos.

Dacă un tată păgân a știut și a putut să aibă atâta milă de fiul său vinovat și păcătos care poate de multe ori va fi căzut în genunchi înaintea lui rugându-se de iertare, oare cum nu va avea Părintele nostru cel ceresc, pentru vinovatul, care să călește de faptele sale, cerându-și cu zmerenle iertare?

Despre același Zaleukos, care trăi orb de un ochiu toate zilele vieții câte îi mai rămăseră, se mai spune că, de oarece în piața orașului unde locuia el, se întâmplau adeseori bătăli și ucideri, a adus o lege ca în piață să nu meargă nimenea înarmat. Celce s'ar afla în piață cu vre-o armă la sine, să fie ucis.

În ceasurile libere, acel strajnic și aspru legislator, se îndeletnicea cu vânatul. Își lua adecă arcul și săgețile, și mergea prin pădurile din jur, ca să vâneze — numai așa din trecere de vreme, — paseri, iepuri, sau altele de felul acesta.

Într-o zi, pe când se întorcea dela vânat cu câteva paseri, auzi o gălăgie mare în piață. Călea lui era prin altă parte, dar atunci, atras de zgomotul acela, lăsă călea și se abătu prin piață, ca să vadă ce e acolo.

Iguță ree cu cepușoară și borșior cu buruene — și acestea încă date pe sub ascuns de mama flăcăului! Fata tot aștepta să-l zică flăcăul să vină la masă — dar el par'că era într-o parte — că o ținea tot pe a lui, par'că nici nu o vedea pe dânsa:

— „Cine a făcut treabă să vie să mănânce, cine nu, nu.“

Răbdă fata o zi, răbdă două, dar iarăși este o vorbă: Golătatea încunjoară, dar foamea dă de-a dreptul. Numai ce se pomenește mama flăcăului într-o zi că o întreabă fata:

— Da oare dacă oiu aduce și eu o cofă de apă — se cheamă treabă asta.

— Îi treabă, măicușică, se cheamă treabă — zise femeia, pricepând că a răzbit-o flăcăul cu foamea.

Fata aduce cu vai nevoie, o cofă de apă. La masă, când vine flăcăul din treaba lui, iar zice cum îi era obiceiul:

— Hai veniți la masă care ați făcut treabă, care nu, nu!

Acu veni și fata. Flăcăul cum o văzu se uită la mă-sa și pricepu dela dânsa că fata prinsese a se da la brazdă.

Ca în ziua acela, nu mai știa fata boerului să mai fi mâncat vreodată cu poftă.

Greu i-a fost fetii până a început, că apoi pe urmă s'a dat la brazdă. În fiecare zi, tot întrebând ea dacă cea în treabă, că dacă cealaltă îi treabă — făcea câte ceva. În sfârșit se hărnicise, dase de gustul trebil.

Se certau niște femei pentru copiii care se bătură, și cel mai mare a tras câțiva pumni celui mai mic. De aici sfadă mare între mame, așa încât se amenințau cu judecata. Ba cea cu copilul bătut, zicea că nu se va opri până la Zaleukos. Omul legilor tocmai pe atunci trecea prin apropiere, și, fără să și dea seama că avea la sine arcul și săgeți e precum și un cuțit de vânătoare, ascuțit la vrajba femeilor.

Un cetățean îl văzu și îi zise:

— Zaleukos, însuși îți calci legile.

— Nu le calci, ci le înotăresc, — zise Zaleukos strâpungându-se cu cuțitul de vânătoare și rămânând mort pe loc.

Ce ar fi fost acel Zaleukos, dacă ar fi fost luminat de lumina Evangheliei, adecă dacă ar fi fost creștin?

N. Lupu

Dela frații de peste hotare

Preoții noștri din Ardealul predat Ungariei nu primesc leafă

Sunt deja 6 luni trecute, de când nenorociții noștri frați din Ardealul de miază noapte au fost predați Ungariei. Ca să-i năcăjescă și mai mult, „bunii“ noștri vecini, Ungurii, și-au bătut joc mai ales de preoții lor, pe cari i-au haiduit, bătut și expulzat. Acuma aflăm că nu le-at dat nici leafă, așa că trăiesc ca vai de ei. La noi însă preoții unguri trăiesc bine și nestânjenji de nimie, primindu-și leafa regulat.

Tipografia călugărilor dela Bicsad închisă

Aflăm din izvor vrednic de toată credința că Ungurii nu le mai dau voie călugărilor noștri bazilicani dela Bixad să tipărească nimica. Măcar că ei nu tipăreau decât cântecile religioase. Dar valahul puturos la ce să citească și de aceea? Citească ungarește! Ce să facă bleșii noștri călugări? Și-au închis tipografia, iar conducătorul tipografiei, dl Jugănar, a venit în România și acuma lucrează la tipografia noastră.

Așa cât a trecut, nu știu că boerul care era din alt sat, mai depărtat, veni să-și vadă fata — ce-l mai face — cum o duce, dacă se mai hărnicise ori ba. Văzându-o însă că tot mai mișcă, se bucura tare mult. Flăcăul nu era acasă. Fata îngrijată ca nu cumva să nu pată și tatu-său rușinea, îi dădu un topor zicându-i:

— Du-te, tată, și matală și tae vre-o două lemne, nu de alta, da așa e obiceiul pe aici:

Cine nu face treabă — nu mănâncă!

Boerul însă cam pricepând cum stau lucrurile, se minună de deșteptăciunea flăcăului și zise fetii:

— Lasă, fata mea, că dacă a fi și a fi, m'oiu duce și nemâncat!

Când veni flăcăul și fu gata masa, și zise: — Hai poștiți ca toții la masă și care ați făcut treabă și care n'ați făcut.

Răse boerul cu poftă când pricepu el și retenia flăcăului, — dar socoti în mintea lui că un ginere ca acesta îi trebuie lui.

După asta n'a trecut mult și au făcut o nuntă ca acela — iar cel doi însurăței harnici și muncitori, — trăesc și azi de n'or fi murit.

Și în Jugoslavia se mută un munte.

În urma multelor ploți din Iarnă în partea de apus a Jugoslaviei, la Tettovo, un munte întreg s'a pus în mișcare. Două case au fost nimicite, iar alte 20 sunt amenințate.

De vorbă cu „pocăiții“

Domnul nostru Isus Hristos ne-a lăsat pe taine: botezul, mirul, sf. cuminăcătura, epodana, mastul, preoția și căsătoria. Acestea au ubiu frați ai dreptei credințe, comora cea mai și venic nesecată ce bunul Dumnezeu a lăsat prin apostolii săi, sfintei sale Biserici pentru mântuirea și sfintirea oamenilor. Dar sunt un din fericele puțuri la număr, cari nu ascultă de Biserica, „pocăiții“ zilelor noastre, cari se mai cumină de cât toți învățați, ca toți așini ca toți apostolii, episcopii și sf. Biserica la un loc.

De aceea ne vom purta cu ei, cum face D. N. Isus Hristos ne învață, că „cel ce nu ascultă de Biserica, să-și fie ca un păgân și vameș după cum însuși s'a purtat cu cei ce făcuseră „casa tatălui Său peșters de tâlhari“.

Nu-i vom asculta și nu-i vom urma, de ne pune mereu în față cuvintele apostolului Petru din I scrisoare către Corinteni, cap. 12 v. 28: „Așa a pus Dumnezeu în Biserica, totți preoștii, a două proroci, a treia dascăli, după ceea puteri, apoi darurile tămăduirilor, ajutoratele și isprăvnicile. Au doară toți sunt apostoli? Au doară toți proroci? Au doară toți puteri? Au doară toți au darurile tămăduirilor? Au doară toți în umbi grăesc? Au doară toți c. mădesc?...“

În cele ce urmează vă vom arăta, în ser cuvinte, atât cât tocmai acestui bun ziar își voie, gândul bunului Dumnezeu cuprins în scriptură, de a lăsa — după înălțarea sa în cer — cele șapte taine „pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire“.

1) Botezul: „De nu se va naște cine din apă și din spirit, nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu“. (Ioan 3, 5)

Această taină, prin care noi intrăm în viața o recunoșc și pocăiți, dar o aplică greșit, cunoscând botezul de bun numai la etatea de 30 ani când — zi: ei — și Mântuitorul s'a tezat. Dar dacă îi întrebi, ce se întâmplă cu fieta aceui ce moare sub etatea de 30 de ani și nebotezat deci, când Mântuitorul clar spune că „cel ce nu se va naște din apă și din spirit, nu va putea intra întru împărăția lui Dumnezeu?“ și tac, tăcerea peștelui.

De aceea Maica Biserica dă botezul copiilor mici pentru asigurarea căci nu găsește pe fruntea nici unui copil, că va trăi peste 30 de ani.

2) Mirul. „Cel ce ne întărește pe noi și preuna cu voi întru Isus, și cel ce se a numește, Dumnezeu este“ (II Cor. 1 v. 21) și în alt loc: „Și voi ungere aveți dela cel stănt și în toate“. (I. Ioan 2 20.)

3) Sf. Cuminăcătura. „Luați, mâncați, aceasta este trupul meu; beți dintru acesta toți, aceasta este sângele meu! Aceasta să o faceți întru amintirea mea“. (Marcu 14 22). Aceasta taină cea mai mare dintre toate, o recunoșc și dar nu au pe cine să le-o dea, căci până în vinul se prefac în trupul și sângele Domnului numai la cuvintele amintite mai sus, și nu de cel care are puterea primită, de preot. „aceasta să-o faceți întru amintirea mea“ zis-o Mântuitorul numai către apostolii și mașii lor, nu către oricine. Pâinea și vinul nu este trupul și sângele Domnului după firea cuvintelor, ci — cum zic ei — închipuire pe acelea.

4) Spovedania. „Ori câte veți lega pe pământ, vor fi legate și în cer: și oricâte deslega pe pământ, vor fi deslegate și în cer“. (Mateia 18. 18.) Această taină ei n'o au, întrucă n'au nici preot și aceste cuvinte le-a dreptat Domnul Isus numai către apostolii și urmașii lor, Episcopii și Preoții.

5) Mastul. „De este cineva bolnav și vrea să se vindece, să cheme pe preoții Bisericii, și asculte de ceea ce vor să spună“.

se roage pentru dânsul, ungându-l cu untul de jemu întru numele Domnului" (Iacob 5, 14).

6) Preoția. „Nu-ți uita de darul, ce este întru tine, care s'a dat ție prin prorocire, cu punerea mâinilor preoțimii" (I Timoteiu c. 4 v. 14). și într'alt loc scrie Pavel lui Timoteiu: „Mâinile în pripă nimănuil să nu le poi" (Ep. I c. 5, v. 22.) Apostolii și Episcopii, în virtutea cuvintelor „oricâte veți lega și deslega..." puneau preoți prin cetăți prin punerea mâinilor și ungere întru acela.

7) Căsătoria. „Taina aceasta (căsătoria) mare este" Ap. Pavel (Efes 5, 32) „Iară celor căsătorii le poruncesc, nu eu, ci Domnul: murerea de bărbat să nu se despartă. Iară de se va și despărții, să nu se căsărească, sau să se împăce cu bărbatul său. Și bărbatul pe murerea să n'o lase". (I cor. 7, 10 11).

Dar și această taină, încheiată în fața Bisericii prin cuvintele „cunună-se robul (roaba) lui Dumnezeu...", ei n'o recunosc, după ei fiind căsătoria un lucru de târgulață.

Și acum vă trimt vouă rătăciților, baptiști, anabaptiști, baptiști generali, baptiști particulari, tușcheri, baptiști reformați, sămbătari, nazareni, adventiști, mucări, milenști și, Dumnezeu vă mai știe numele, rugămintea mea, de a „umbla până mai este lumină", de a va în toarce în sânul Bisericii, ce de 2000 de ani ne înălzește și susține, căci veți fi primiți ca fiind cel rătăcit, iar vouă, creștinilor buni și adevărați, vă reamintesc cuvintele apostolului Pavel către Galateni (cap. 1, v. 6-10.) „Miu-mă că așa de curând vă mutați dela cel ce v'a chemat pe voi prin darul lui Hristos la altă evanghelie; deși nu este alta, fără numai sunt unii, cari vă turbură și vor să strămute evanghelia lui Hristos. Ci măcar și noi, sau inger din cer, de v'ar propovădui altceva, de ce am propovădui noi, a-natema să fie..."

Pr. cpt. Moise Ionașcu—Blaj

Trei copii din Basarabia au trecut Prutul. Cetim în „Gazeta Refugaților" din București că trei băieți din Basarabia, și anume Uogurean Petru de 12 ani, Vasile Crănean de 13 ani și Ilie Tomuluc de 14 ani au fugit peste Prutul înghețat spre Suceava, prin pădurea ungurească, la pichetul românesc Bilea. Întrebați, că pentru ce au fugit, ei au răspuns că nu vreau să lăveje rusește, iară în școală li făceau cu sila să lăveje limba aceasta. Apoi în sat nu este decât o singură cooperativă; ca să poți primi ceva, trebuie să te înscrii mai întâiu în partidul comunist, purtând legătură roșie pe brațul stând. Noi nu am voit să ne înscriem și am auzit că cei de dincolo de Prut sunt oameni foarte buni și ne primesc. De aceea am plecat. Și ne-a ajutat Dumnezeu. Când am ajuns pe pământul sfânt al României, ne-am pus toți trei în genuachi și i-am mulțumit lui Dumnezeu că ne-a învrednicit să călcăm din nou pe acest pământ atât de scump nouă".

Toate plângerile țărănilor vor fi cunoscute de Conducătorul Statului. Domnul General Ion Antonescu a hotărât ca în fiecare comună să se înființeze câte o cutie pentru plângeri, în care să poată să-și arete fiecare sătean în scris necazul și nevoile sale, pe care Conducătorul Statului dorește să le cunoască. Cutia va fi așezată lângă tabla dela primărie. Ea va fi închisă și pretorul va fi îndatorat să o deschidă, odată sau de două ori pe lună, trimițându-i-se Conducătorului Statului în plic sigilat toate plângerile sătenilor, fără drept de a se opri vreuna. Noi sfătuim pe cetătorii noștri, să-și spună, fără încoujar, toate plângerile lor, chiar și acelea, cât de rău primesc gazetele, doară în forma aceasta se vor mai îndrepta și poștarii odată.

Increderea poporului în generalul Antonescu.

Votarea hotărâtă de dl general Antonescu s'a sfârșit în ziua de 5 Martie.

În țara întreagă au fost 2.887.758 (două milioane opt sute optzeci și șapte de mii șapte sute și cinczeci și opt) pentru dl general Antonescu, adică au votat „da", iar 2672, au fost contra, votând cu „nu".

Prin votarea aceasta poporul român și-a arătat deplină lui încredere față de generalul Antonescu, care veghia la pacea și liniștea acestei țări.

Intrevederea dela Viena

Miercuri 5 Martie, dl general Ion Antonescu a făcut o călătorie la Viena, pentru a sta de vorbă cu mareșalul Goering, ministrul de războiu al Germaniei.

Conducătorul Statului român a avut îndelungate convorbiri economice, cu ministrul Germaniei. Convorbirile s'au desfășurat potrivit prieteniei mari dintre Germania și România.

Nici o putere străină nu se va amesteca în treburile noastre.

Într'o ședință a consiliului de miniștri dl general Antonescu a făcut o dare de seamă despre cele vorbite la Viena. A arătat că prin înțelegerea cu Germania, România nu și-a pierdut neatârnoarea. Nici o putere străină nu se amestecă în organizarea țării noastre. Treburile țării sunt conduse de guvernul român așa cum află de bine.

Bulgaria se pregătește

În Bulgaria se fac pregătiri mari. Poporul bulgar vrea să fie gata pentru a face față oricărui atac străin. Știrile venite din capitala Bulgariei arată că trupele germane au fost primite cât se poate de bine. Poporul bulgar își arată necontent marea dragoste față de Germania. Gazetele bulgare scriu că între Turcia și Bulgaria este o înțelegere deplină și că numai oamenii Angliei vreau să facă turburare în Balcani.

Trupele germane în Bulgaria și-au așezat ținta

Conducerea trupelor germane din Bulgaria a făcut cunoscut că trupele germane intrate în Bulgaria și-au ajuns toate punctele hotărâte.

Pe mare un submarin german a scufundat în Marea Mediterană un vapor englez, iar avioanele germane au bombardat insula Malta. S'au mai dat lupte de avioane deasupra Angliei și deasupra Franței de mieznoapte.

Ce va face Jugoslavia?

Intrarea trupelor germane în Bulgaria a făcut să se vorbească despre politica pe care va duce-o Jugoslavia. Frământările politice din vremea din urmă au făcut să se creadă că și această țară se va alipi de Germania și Italia.

Anglia și America sunt nemulțumite de politica Jugoslaviei. O gazetă ungu-

reasă scrie că președintele Americii a cerut Jugoslaviei să și schimbe politica de prietenie față de Germania.

Nici Rusia nu este mulțumită

Intrarea trupelor germane în Bulgaria a cam nemulțumit și guvernul rusesc. Prin ministrul ei din Bulgaria, Rusia a făcut cunoscut guvernului bulgar că nu aprobă politica pe care Bulgaria o duce în vremea din urmă.

Guvernul rusesc este nemulțumit de alăturarea Bulgariei la pactul tripartit și crede că prin aceasta războiul se va întinde și mai mult.

Politica Turciei

S'a vorbit mult în aceste zile și de politica Turciei. Această țară a trecut și ea pe primul plan. Conducătorii ei spun că Turcia va purta o politică de pace și înțelegere cu toată lumea. Se va apăra însă când va fi atacată ori va fi lovită în interesele și drepturile ei.

Se spune că guvernul turcesc a luat măsuri de apărare, mai ales în ce privește paza strâmtorilor.

Nu se știe care va fi politica viitoare a Turciei. Germania caută să câștige de partea ei poporul turcesc. Dl Hitler a trimis o scrisoare specială președintelui Turciei, în care-l asigură de gândurile pasnice ale trupelor germane față de poporul turcesc.

Planuri engleze

Nici nu se sfârșește un foc și îndată se pregătește altul. Războiul pornit în Polonia s'a întins în Franța, Belgia, Olanda, Norvegia, Anglia, Africa, Grecia. Acum se anunță că Englezii planuesc să pună mâna și pe Siria franceză.

Șeful Arabilor din vecinătatea Siriei a fost lăsat liber să și continue ațătarile în Siria, pentru ca Englezii să o poată ocupa atunci, când socotesc ei că ar fi timpul potrivit.

Lupte mari

Pe toate fronturile se dau acum mari lupte de avioane. În Africa de Nord și în Marea Mediterană au intrat acum în luptă și avioane germane.

Trupele germane n'au început încă atacul cel mare.

Pace în răsăritul îndepărtat

Războiul aprins între Indochina franceză și Thailand (Siam) este pe cale să se sfârșească. Mijlocitoarea de pace între aceste două țări încăerate în război a fost Japonia. Cele două țări au primit propunerile de pace ale Japoniei și locul a fost stins.

Între Japonia și Rusia

Aceste două țări nu s'au prea avut bine în vremea din urmă. Politica acestei lumi este însă schimbătoare și acum se vorbește că Japonia și Rusia sunt pe cale să încheie un pact de neagresiune, adică

să facă o învoială că nu se vor ataca una pe alta.

Înainte de a încheia acest contract ministrul Japoniei dl Matsuoka a făcut o călătorie în Germania și Italia pentru a sta de vorbă și cu conducătorii acestei țări.

Unde se va ajunge cu aceste alianțe nu se știe. Toate sunt însă semne că se pun la cale lucruri mari.

Greve în America

Muncitorii americani din fabricile de război au declarat grevă, adică n'au mai voit să lucreze. În urma acestor greve au încetat toate comenzile de arme, făcute pentru armată.

Se spune că aceste greve se întind ca o pecingine în toate fabricile. Guvernul american a luat măsuri pentru împiedicarea lor și pentru a feri țara de turburări.

Franța nu mai are p...

Guvernul francez din orașul Vichy a făcut cunoscut că dela 1 Mai nu mai poate împărți pâine poporului, deoarece s'au gătat toate rezervele de grâu.

S'au ajuns la această lipsă mare, deoarece guvernul englez nu vrea să lase liberă trecerea vapoarelor cu grâu din America, prin apele Oceanului Atlantic.

Frumusețe din potică

Vindem un vagon de grâu, ca să cumpărăm în schimb un chilogram de roșală de buze ori zece kilograme de pudră

Târgul acesta minunat îl facem în fiecare an. Ne vindem în străinătate o parte din grâul nostru ca să aducem în schimb roșală de buze, pudră, pomezi și alte nimicuri și dresuri murești, bune pentru repararea frumuseților stricate a cucoanelor. Socotellile făcute arată că din prețul unui vagon de grâu cumpărăm un kilogram și jumătate de roșală de buze ori zece kilograme de pudră. Și mai arată aceste socoteli că se cumpără multă, foarte multă roșală de buze și pudră. Moda înroșitului de buze și a fezelor vopsite este foarte răspândită între cucoane. Na se socotește la modă cucoana română dacă nu-și smulge sprâncenele și nu-și vopsește fața și buzele. Trebuie ca peste chipul care l-i a dat Dumnezeu să așternă și un strat gros de pudră.

Și, bat-o s'o bată proclietă de modă, că s'a întins și la sate. Fetele și nevestele dela sate, mai ales din apropierea orașelor nu-s mai bune decât cucoanele. Se vopsesc și se înroșesc și ele mai mult chiar decât o cucoană dela oraș. Au ajuns ca de dragul modei să și traga dela gură, să vândă puil și ouăle, brânza și laptele, pentru a cumpăra puțină pudră ori alte roșeli. Își vine numai să te crucești, când vezi câte o feișcană din Iclod, ori Sâncel, după ce a vândut ouăle de sub cloșcă, cum intră în farmacie ca să cumpere „alghală de fajă”, „spă de fata mare”, „lapte de cucoană”, „unsoare de doamnă” ori câte alte mirozănii.

De lucrurile acestea ne-am putea lipsi cel puțin azi, când avem atâtea neștiri și povești de purtat. Acum, când războiul se apropie de noi, cu întregul lui șireag de dureri, să dăm banii noștri pentru alte lucruri mai bune și mai folositoare. Nu trebuie să ne tragem pâinea dela gura copiilor noștri, din gura atâtor flămânzi, ca s-o dăm pentru vopsele de cucoană. Nu trebuie ca rodul muncii atâtor milioane de țărani tradiți să se piardă așa. Cucoanele și fetele să rămână așa cum sunt, cu chipul cu

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Doi ani dela alegerea și încoronarea Papei. s'au împlinit în 2 și 12 Martie. Cu acest prilej lumea întreagă s'a rugat pentru viața și sănătatea Sfântului Părinte, care este al 260 urmaș al sfântului Petru. Întru mulți ani Sfinte Părinte!

Noi directori la Liceul de băieți din Blaj. Păr. director Ioan Pop-Câmpeanu dela Liceul de Băieți din Blaj, binecunoscut cetitorilor noștri mai vechi prin frumoșii săi articoli, și-a dat abdicerea. În locul Sfântului Sale a fost numit păr. Ștefan Manciulea, până acuma subdirector al aceluiaș liceu, bibliotecar al Bibliotecii Arhidiecezane din Blaj și inspector școlar de control al Ținutului Mureș, cunoscut și cetitorilor noștri din articoli publici în gazeta noastră. Subdirector a fost numit păr. Eugen Bacur, cunoscut cetitorilor noștri prin articoli publici și de curând în „Unirea Poporului”.

Un mare dar al diul Iuliu Maniu. Dl Dr. Iuliu Maniu, fost primministru al țării a dăruit Academiei Române hrtia originală pe care s'a scris memorandumul în 1892. Acest memorandum a fost un protest al Românilor Ardeleni, înaintat împăratului Francisc Iosif I, în care au protestat împotriva nedreptăților ce li-se fac. Memorandumul însă n'a fost nici desfăcut, nici citit de împăratul, căci așa l-au poruncit Ungarii. În schimb celce au făcut memorandumul — păr. Lucaci și advocații Corolani și Rațiu — au fost osândiți la temniță. Totdeodată dl Maniu a mai dăruit Academiei Române și toate scrisorile lui Simion Bărnuțiu, marele luptător dela 1848 și anchilul diul Maniu.

Slujbă pentru cinstirea unității românești. Duminică în 9 Martie s'a făcut în mănăstirea Curtea de Argeș, deasupra mormintelor lui Neagoe Basarab și a regilor Carol I și Ferdinand I, o slujbă pentru cinstirea unității românești. Slujba a făcut-o I. P. S. Sa patriarhul Nicodem, fiind de față împăternicului M. Sale Regelui, Domnul General Ion Antonescu și membri guvernului.

Aur până-i lumea. Nici când n'au fost oamenii mai dornici de aur ca acuma în acest războiu. Aceasta o dovedește faptul că nici când nu s'a scos din pământ atâta aur ca anul trecut. Și anume: 40 și jumătate milioane unci, pe când în 1939 s'au scos numai 38 79 milioane. (Unca este o veche măsură de greutate, care face 35 grame).

Elev omorât de zid. Patru elevi dela școala primară din Medgidia, nu departe de Constanța în Dobrogea. Intrau la astuparea unei gauri la școală, tocmai lângă casa vecinului, când deodată zidul vecinului s'a prăbușit, iar de sub dă amărui a fost s.o. cadavru elevului Tudor Gh. Nagu în vârstă de 15 ani care a fost omorât pe loc.

care l-a dat Dumnezeu. Să nu uite că peste frumusețea trupului este o altă frumusețe cu mult mai mare, aceea a sufletului. Să caute să-și găsească în această viață puțină pace, iar dacă nu, să se gândească ca toate au o margine, chiar și „frumusețea din potică” a cucoanei.

Ce face hărnicia. În Moravia, o țară fostel Ceho-Slovaci, astăzi fiind în Cermania, acum 100 de ani era un pustiu de nisip, căreia i-se zicea „Sahara Moravia”. Acum 100 de ani un pădurar cu numele Io Bechtel a început să planteze cu pini acești pustietate. Pini s'au prins, iar în locul acestor pustii astăzi se ridică o minunată pădure, at pini, răspândind un aer plăcut și sănătos în toate părțile.

Pentru monumentul lui Al. Cupeanu-Melin am mai primit dela cetățenii noștri Andrei Pașcaș din Moclu Lei 10 Rupec cât ne-a putut da, a dat cu tot sufletul și sufletul mulțumim din inimă, ca și celorce au dat mai mult.

Plata cu reducere a dărilor restante. Ministerul de finanțe face cunoscut până la 1 Aprilie 1941 se mai pot plăti cu reducere dările restante. Această plată se face în următoarele condițiuni. Datoriile până la 10000 se pot plăti cu 15% numerar și în titluri de rentă sau bonuri de impozite. Amenzile fiscale se pot plăti cu 3% numerar sau 7% titluri de rentă, iar amenzile vamale și cele din legea monopolului cu 5% numerar și 20% titluri de rentă sau bonuri de impozite. După 1 Aprilie reducerile carl se vor da numai mai mici.

Preoți francezi căzuți în război. Preoții francezi nu sunt scutiți de armată, sunt al noștri. Ei au plecat deci îndată ce au sunat mobilizarea și au luptat alături de dincioșii lor. E un lucru foarte păgânesc că rămas încă de pe vremea revoluției franceze dar nu l-au schimbat nici guvernele de târziu. Gazeta Papei dela Roma acuma dă unele date despre preoții căzuți în acest războiu. Anume se știe până acuma de 18 preoți morți de 22 dispăruți și de 80 prizonieri. Dar datele nu sunt complete.

Să se cultive cât mai multă ceapă. Ministerul plugăriei îndeamnă pe toți locuitorii țării, ca să cultive în anul acesta cât mai multă ceapă. S'a dat acest indemn deoarece în anul acesta este mai mare lipsă de ceapă, fiindcă o parte din ținuturile cu ceapă au fost ocupate de Ungaria. Plugarii sunt îndemnați să cultive ceapa din semință. Un hectar de pământ bine lucrat, poate da o recoltă dela 25000 până la 40.000 kg. de ceapă.

Când vrea femeia. În America nu se prea giumește cu făgăduințele de căsătorie. Judecătorii de acolo sunt în totdeauna gata să dea dreptate femeilor. Așa s'a întâmplat și în un biet bătrân din orașul american Boston, cu nume John Wolp. Făcuse bietul bătrân, aceluși de 75 de ani, în tinerețile lui o făgăduință de căsătorie domnișoarei Emmy Mahney. Au trecut însă aproape 50 de ani și bietul John Wolp și-a putut ținea făgăduința făcută aceleiaș femeie care o iubea. Văzând că nici acum nu se găsește s'o ia de nevastă, logodnica din tinerețe l-a dat în judecată. Înzadar a arătat bietul John Wolp, că ce a fost a trecut, că este bietul bătrân și nu mai are de trăit decât puțin, domnișoara Emmy nu s'a dat bătută. Ea a cerut tribunalului să-l osândească pe fostul logodnic ca s'o ia de nevastă.

Alunecă pământul în județul Buzău. La începutul lui Martie în satul Căstănești de Jos din județul Buzău a început să alunecă pământul, dar nu numai așa încet și domol, dar dărîmând biserica, școala și 30 de case și dărîmînd peste 100 hectare de livezi și de grâu și din, Cauza este tăierea fără de milă a pădurilor.

Pedepse aspre date revoluționarilor. Tribunalul Militar din Sibiu a dictat, în sepi-măna trecută, câteva pedepse foarte aspre celor ce s'au răsculat și au voit să facă revoluție în zilele de 21—23 Ianuarie 1941. Iată de pildă câteva: Învățătorul Tiberiu Aron, fost sub inspector școlar și șef leg. oasar al plasei din Jos, a fost osândit la 20 de ani muncă în câmp. Preotul ortodox Ioan Florea la 15 ani, îndorârn Gheorghe comerțant la 15 ani, iar împlăratul Ioan Suciu tot la 15 ani. Alții tot de colo la câte 10, 5, 4, 3, 2 și 1 an, și mai puțin.

A trăit 106 ani. Zilele trecute a încetat din viața, în orașul Vama Bucovinei, femeia bătrână Nerghiș, în vârstă de 106 ani.

Cel mai mare autobuz din lume. Germania de miazăzi, o fabrică a făcut un autobuz uriaș cu 114 locuri pentru călători și pentru personalul de serviciu. Autobuzul are lungime de 20 de metri, ușile largi și foarte frumoase. Greutatea lui este de 10.000 kilograme când este gol, iar încărcat cu călători și o greutate de 23.000 de kgr. Iarna se încălzește și se așterizează foarte ușor, iar vara, să nu le fie prea cald călătorilor, se poate răcoșori.

Râuri cari se varsă în pământ nu au altă apă. În donă în inimea întregă, și în unele râuri din mijlocul Asiei și râul Nigher din Abisinia, în Africa. Amândouă aceste râuri nu se revărsă în mare ori în altă apă mai mare, ci în pământ, printr'o gaură mică.

Cipcă din piele de pește și talpă din sticlă. Învăț-ții germani sunt neobosiți să găsească noi metode de război. Astfel zilele trecute au arătat tot felul de invenții noi, ca: cipcă făcută din piele de pește și talpă din sticlă, apoi nasturi sau bumbi din piele de pește, ba chiar și pălării și ghete din sticlă.

Câți oameni trăiesc pe pământ. După cele mai noi cercetări, pe pământ trăiesc 2.175 milioane de oameni. Mai mult de jumătate trăiesc în Asia, și anume 1.196 milioane. În Europa trăiesc cam un sfert din aceștia, adică 544 milioane, iar în America una a opta parte, adică 277 milioane. În Africa 161 milioane, în Australia și în insulele din Oceanul Pacific 11 milioane de oameni. Interesant e, că în Europa se vin pe câte un kilometru pătrat: în Europa 46 pe kilometru pătrat, în Asia 29, în America 7, în Africa 5, iar în Australia unu și jumătate.

Cine a descoperit hârtia sugativă. Înainte de războiul din 1914—1918 pe unele birouri sau cancelarii se găsea un fel de nisip, cu care se ștergea cerneala de hârtie. Acest nisip se aducea din depărtări din țară și se vindea pe la prăvălii. Când toată lumea ștergea cerneala de pe hârtie sugativă, adică cu un fel de hârtie sberă. Aceasta hârtie a fost descoperită de un chimist, încă în veacul al șaisprezecelea, dar nu s'a folosit până acuma.

O vestită catedrală franceză strică de trăznet. Zilele trecute o mare furtună, însoțită de trăznete și falgere, s'a abătut asupra orașului Aaxas din Franța. Un trăznet răzărnat turnul vestitelor catedrale din acel oraș, care este una dintre cele mai vechi catedrale ale Franței. O parte din catedrală este rău atinsă, așa că se va dărâma în curând.

Preot făcut din polițist. În catedrala sfântului Patric din New York și-a slujit întâia sfântă liturghie un fost polițist. De mult se ocupa el cu gândul de a deveni preot. Dar a trecut mult, până și-a putut termina studiile. Săptămânile trecute fostul polițist a scăpat din seminar, episcopul l-a hirotonit de preot, iar a doua zi și-a slujit întâia sfântă liturghie, la care au luat parte nu mai puțin de 3500 de polițiști, cari toți s'au pus în genunchi, când fostul lor tovarăș le-a dat binecuvântarea sa preoțească. Din mulți ochi au curs atunci lacrimi de fericire.

Aviz. Oficiul Poștal Blaj aduce la cunoștința titularilor de livrete de economii care au fost predate la timp acestui oficiu și care reprezentau depunerii la Ccc și casa de economii din Budapesta, să se prezinte în orele de serviciu la casieria oficiului poștal de reședință Blaj cu dovada eliberată la predarea livretului de economii. În cazul când titularul între timp a decedat, moștenitorul va face dovadă cu acte în regulă cum că este moștenitorul legal. Diriginte de reșed. Indesclfrabil.

Câți Francezi s'au nenorocit în acest război. În războiul acesta sora noastră Franța a fost foarte nenorocită, din cauza marilor greșeli pe cari le-au făcut bărbaii ei de stat. Iată rezultatul acestui război, rezultate cari încă nu sunt definitive. Până la 15 Februarie s'au numărat 80 de mil de morminte de soldați francezi; numărul dispăruților este de 20 de mil, al răniților de 120.000, iar al prizonierilor de un milion și jumătate. Numărul ofițerilor omorâți, răniți, dați lipsă sau prizonieri este de 40.000, dintre cari 14.000 activi.

Ce s'a făcut cu Evreii. În ziarul „Curentul” dela București dl profesor A. C. Cuza, binecunoscutul luptător împotriva Evreilor, arată, într'un cuvânt spus unui ziarist, că nu se poate face altfel cu mulțimea Jidanilor dela noi decât dacă se vor trimite peste hotare, oriunde, numai dași să fie.

Mamă, în 12 ani. O copilă de 12 ani a dat naștere, la New-York în Statele Unite Nordamericane unui copil sănătos. Tatăl copilului este de 17 ani.

Ce se întâmplă într'o oră. Pe globul pământesc se nasc într'o oră 5400 oameni și mor 4600. Se fac 198.000 de contravenții (călcarea unei legi, a unei ordonanțe). Dintre acestea 177.000 sunt pedepsite, adică din 9 contravenții 8. În fiecare oră se mănâncă 25 milioane kg. pâine, 20 milioane kg. cartofi, 3,6 milioane kg. carne, 35 milioane kg. pește, 100.000 tone zahăr, se fumează 180 tone de tutun, se consumă 125.000 tone cărbuni și 160.000 tone de ulei mineral. În afară de aceasta, se fabrică într'o oră 7500 de automobile, precum și 2000 tone de hârtie, dintre care 1700 sunt întrebuințate pentru ziare și reviste. În fiecare oră rulează 47 km. de film, se expediază 1.200.000.000 de scrisori și 115.000 de telegrame. Tot în 60 de minute, soarele parcurește 107.009 km. au loc 1800 de furturi și cad 400.000 de stele.

Pentru cei ce ne trimit bani. Il rugăm, cu toată insistența, pe toți abonații noștri cari ne trimit bani prin mandat poștal, să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului și nu numai cu care le merge gazeta. Acest număr se găsește totdeauna în partea stângă a adresei. Cei ce nu o fac aceasta ne dau de lucru foarte mult până-l găsim și le putem introduce sumele la numele lor. Nu uitați deci a scrie pe cupon numărul sub care vă merge gazeta!

PELAGRA

(Continuare din Nr. 9)

Cum se arată pelagra.

Pelagra, adică inveninarea omului cu mămăligă făcută din porumb stricat, se arată în două feluri, pelagra pielei și pelagra sistemului nervos.

Pelagra pielei.

De cum apar primele raze de primăvară — și numai primăvara — omului, al cărui trup este inveninat cu otrăvuri din porumbul stricat, pielea care este bătută de soare, adică pielea mâinilor și a picioarelor, i-se înroșește, i-se umflă, chiar și plesnește. Buzele i-se beșică și parecă și vocea i-se schimbă, mai ales la copii.

Omul este slăbit și abătut, iară cu timpul inima îi slăbește și ea, căpătând așa zisa miocardită; stomacul se strică și el și când îi merge foalele, când nu-i merge de loc, având dureri și ghoriturii mari în burtă, iar scaunele îi sunt foarte rău misolitoare.

Pelagra sistemului nervos.

Nimic din ce este în trup nu rămâne neatinș de otrăvurile porumbului stricat, dară creierul mai ales și nervii omului suferă mai mult.

Cel cuprins de pelagră poate face „polinevrită”, adică nervii lui, — acele aște din om, cari pleacă dela creier ori dela măduva spinării și merg în tot trupul, făcând slujba de a trece prin ele ordinele date de creier la diferitele părți ale trupului, cum prin firul de telefon trece vorba sau prin hățuri vola omului la calul său, — nervii celui cu pelagră fac aprindere și îi dă dureri sau amorțeli.

Cel cu pelagră se poate schimba la minte, ba poate chiar și înnebni, făcând așa zisa „psihoză”, sau alte necazuri multe cunoscute și necunoscute în care bolnavii au fel de fel de gânduri și mulți dintre ei se sinucid, se spânzură ori se înecă.

O bună chibzuială cu porumbul.

Necazuri am avut multe în anul 1940 da nu am disperat și nu disperăm.

Porumbul nu s'a copt. Mămăliga făcută din făină de cucuruz necopt poate da „pelagră”.

Pâinea este scumpă, că și grâul s'a făcut puțin, și cu armata și ale multe necazuri s'a cheltuit mult și sărăcia poate fi mare.

Ca dintr'un necaz să nu cădem în altul este bine să avem o bună chibzuială cu porumbul de felul cum îl folosim. Alege porumbul bun de o parte și un tuleu — un știulete — din cela bun să nu dai porcilor ori altor animale, ci îl ținești pentru cel al casei, că din mămăliga făcută din porumb necopt se capătă pelagră.

Dr. IOAN FRĂȚILA

Se caută

femeie pentru gospodărie la moșia „Orăița” din Cergăul-Marc, lângă Blaj. A se adresa la ziar.

24 (1—1)

Cețiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Prefurile produselor agricole și animale pe piața Blaj, în ziua de 15 Februarie 1941.

Cereale: Grâu 1 kgr. 10 lei, Secară 1 kgr. — lei, Orz 1 kgr. 7-50 lei, Ovăs 1 kgr. 7-50 lei, Porumb 1 kgr. 7 lei.

Leguminoase: Fasole 1 kgr. 18 lei, Linte 1 kgr. — lei, Bob 1 kgr. — lei, Soia 1 kgr. — lei.

Industriale: Floarea soarelui 1 kgr. 9 lei 50 bani; in, sămânță 1 kgr. 18 lei; Căneță, săm. 1 kgr. 18 lei.

Alimentare: Cartoful 1 kgr. 5 lei; Ceapă 1 kgr. 18 lei; Varză 1 kgr. 5 lei; Morcovi 1 kgr. 10 lei; Pătrunjel 1 kgr. 12 lei.

Nutrefieri: Pân natural 1 kgr. 1 leu 60 bani, Fân de lucernă 1 kgr. 2 lei, Fân de trifoi 1 kgr. 2 lei, Fân borceaș 1 kgr. — lei.

Animale: Boi grași cl. I. 1 kgr. 34 lei, Boi grași cl. II. 1 kgr. 30 lei, Vaci cl. I 1 kgr. 32 lei, Vaci cl. II 1 kgr. 30 lei, Tauri cl. I 1 kgr. 28 lei, Bivolii cl. I 1 kgr. 26 lei, Viței cl. I bucata 4500 lei, Viței cl. II bucata 3800 lei, Porci grași cl. I 1 kgr. 66 lei, Porci slabi 1 kgr. 60 lei, Purceli 5 săptămâni bucata 800 lei, Purceli peste 5 săptămâni bucata 1000 lei, Oi cl. I bucata 1200 lei, Oi cl. II bucata 800 lei, Miel 400 lei.

Păsări: Găini la rând bucata 120 lei, Gâște la rând bucata 250 lei, Rațe la rând bucata 170 lei, Pui la rând bucata 60 lei.

Produse animale: Carne de vacă cl. I 1 kgr. 56 lei, Carne vacă cl. II 1 kgr. 38 lei, Carne de vițel 1 kgr. 68 lei, Carne porc 1 kgr. 72 lei, Osărză crudă 1 kgr. 72 lei, Slănină crudă 1 kgr. 70 lei, Untură topită 1 kgr. 82 lei, Șeu cl. I 1 kgr. 44 lei, Carne oaie 1 kgr. — lei, Carne de miel 1 kgr. 82 lei, Piele crude de bou 1 kgr. 57 lei, Piele de vaci 1 kgr. 57 lei, Piele bivol 1 kgr. 50 lei, Piele mânzat 1 kgr. 65 lei, Piele vițel 1 kgr. 65 lei, Piele oaie 1 kgr. — lei, Piele de miel 1 kgr. — lei, Lapte de vacă 1 kgr. 8 lei, Unt proaspăt 1 kgr. 180 lei, Brânză oaie 1 kgr. 120 lei, Brânză vacă 1 kgr. 30 lei, Ouă de găină bucata 2.50 lei.

Scrisori din Africa

Altă sărbătoare în Misiunile din Africa

Sunt sărbători care nu se uită niciodată. Atâta de mare impresie lasă în memorie. Așa e pentru mine Sf. Iosif, la care am asistat în acest an. Deja cu o lună înainte Părintele Misionar a anunțat toți creștinii din toate regiunile misiunii că în acest an se face o mare sărbătoare în cinstea Sf. Iosif, patronul bisericii. Așa că cu 8 zile înainte de Sf. Iosif se vedeau cărduri de femei, oameni, copii cu coșurile pline de mâncări pe cap, trecând păduri nemăsurate, pentru a merge la biserică din misiune.

Tempul era minunat, cu toate că era sezonul ploilor, așa că miile de negrii adunați și reușiți pentru sărbătoare se puteau adăposti în pădurile din apropiere. Aceștia trebuiau să facă examenul pentru Sf. Mir, să dea numele lor la Misionari, să facă spovadă și pentru a face toate acestea, era nevoie de câteva zile. Ajunși la sărbătoare, dimineața se slujesc 3 Liturghii de alți misionari care veniseră și ei aci spre a ne ajuta. La aceste 3 Liturghii s'au împărțit toți credincioșii. Iar la orele 9 începu Sf. Liturghie pontificală afară pe câmpul liber, pentru că nici un sfert din credincioși n'ar fi încăput în biserică. Era pregătit deja un frumos altar, cu un Tron frumos pentru expunerea Sf. Sacrament. Afară sub cerul liber, și pe câmpul liber se vedeau grozav de mulți negrii cari cu toată arșița soarelui nu s'au mișcat tot timpul cât au durat ceremoniile frumoase și lungi ale liturghiei pontificale, cântată cu mare însuflețire de acest mare norod care asistăm la sf. litur-

gie și ceremoniile de dimineața s'au terminat cu expunerea și binecuvântarea Sf. Sacrament, după care toți acești bravi negri sau retras sub copacii din pădurile vecine, pentru a-și potoli foamea din coșurile și desăgii ce aduseseră pentru 7-8 zile, cu toată sarcina lor și drumul cel lung.

După masă s'au făcut grupuri de creștini cari intrău cu rândul în Biserică, pentru a primi Sf. Mir, căci nu puteau să intre toți odată. Nu puteam să nu admir, cu ce mare evlavie se apropiau la Sf. Altar pentru a primi Sacramentul Mîrului. Era pentru întâia dată în viață că asistăm la un număr de 1119 persoane cari primeau Sf. Mir.

Acesta misiune s'a deschis în 1933 și are deja 20240 de catolici cu 3840 de catehumeni și 270 de catehiziști, și în toată misiunea asta mare sunt numai 3 preoți 2 frați cari lucrează în via Domnului.

Vedeți deci, scumpilor cetitori, secerișul este mult, dar lucrătorii sunt pușini. Rugați pe Domnul ca să trimeată lucrători în via sa.

Fratele Iosif Chelaru
misionar român în Africa

Cărțile bune

sunt întotdeauna folositoare și plăcute omului. Din ele se desprind îndemnuri pentru suflet mănunchiu de gânduri frumoase, cari toate înducesc și luminează drumul greu al vieții.

Cărțile cele mai potrivite pentru cetitorii din popor sunt »Cărțile bunului creștin«. Sunt scrise pe înțelesul tuturor și cuprind multă învățătură mântuitoare pentru suflet. Aceia cari creau să aibă o carte plăcută de sărbători, să seară dela Blaj »Cărțile Bunului Creștin« scrise de păr. Iuliu Maior:

No.	Titlu	Preț
1.	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2.	Pe calea desăvârșirii, ediție II.	6
3.	Bolșevicii și biserică, (s'a epuizat)	8
4.	Darul lui Dumnezeu	6
5.	Adevărata fericire	15
6.	Taina spovedaniei	50
7.	Tăcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	15
8.	Legea strămoșească	25
9.	Tălcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	20
10.	Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	8
11.	Taina tanelor, sfânta cuminecătură	12
12.	Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	12
13.	Durerea, sora noastră nedesăvârșită.	34
14.	Tălcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an	6
15.	Cărticica mirilor	8
16.	Cărticica soților de căsătorie	8
17.	Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus	6
18.	Cum să ne creștem copiii	8
19.	54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	40
20.	57 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din evangheliile duminicilor de peste an	40

In editura »Sfânta Unire« Blaj a apărut:

Din viața vechilor creștini 20

Toate aceste broșuri sunt scrise de păr. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela »Librăria Seminarului« Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Poșta gazetei

Citim cu mulțumită următoarele sume primite Căte Lei 75: Ion Daican 9833, Eugenia Bărbulescu 9877, Teodor Cordoș 9876.

Căte Lei 150: Negru Gheorghe 5926, Cristea Bonda 9075, Ioan E. Magde 1044, Crișan Ioan 871, Iordan Ioan 7278, Victor Jurma 4071.

Alte sume: Petrea M. Antăluș 5631 Lei 300, Ciuna Lazar 2679 Lei 300, Soldat Frățilă Gheorghe 21, Ignat Petru 5832 Lei 225, Oficiul paroh, Chișinău 60, Ioan Nechita 5221 și 6787 Lei 300, Teodor Mădăraș 4958 Lei 300, Gh. Grecu 9842-9849 Lei 600, Victor 6567 Lei 300, Cloplea Andrei 8560 Lei 300.

Petrea M. Antăluș 5651. S'au primit 300 Lei. Aveți restanță pe 1940, 100 Lei, și abonamentul pe 1941.

Ciuciuca Lazar 2679. S'au primit 300 Lei. Aveți restanță pe 1940, Lei 110 și abonamentul pe 1941.

Pr. Aurel Aldea-Mihăilescu. Va mulțumim pentru însuflețirea cu care răspândiți această gazetă. In această ocazie vă mirăm că vă puteți lăuda cu câte un abonament tot la 18 suflie.

Pr. Gh. Pădurean-Șaula. Aceleași mulțumiri Sfintei Voastre, care aveți un mai puțin de 82 ani în parohie. In ceea ce privește tipărirea gazetei, nu da bucurie și mari, dar atunci lucape tot puțin material și a'tul. Ne este concentrată și înștinul, și s'au văd că literile ies de zor înștinse cu prea multa cerneală și murdărite. Războiul acesta multe neajunsuri ne-a făcut și ne va mai face. Chipuri nu găsim decât de celea din război, cari prea interesează, dar suntem tocmai în căutarea firmelor care să ne trimită chipuri interesante.

Pr. Emil Radu-Mocrea. Constatăm cu bucurie că și Sf. Voastră ne-ați făcut cu totul 25 abonați. In Aradane o mai puțin răspândită gazeta noastră. De ceea ne bucurăm că o introduceți.

Popa Victor. Ne scrii, să-ți sistăm gazeta, dar concentrat, dar nu ne scrii adresa, nici barămi unde ești iar Popa Aictori sunt vre-o 30-40 între nații noastre. Totdeauna vă facem atenți, să scrieți Nr. abonamentului, dar batem toaca la urechea urdușilor.

Oficiul Paroh., Crisctor. Minei 1 și 2 costă 1 Lei. Strastnic costă 270 Lei. Apostol și Triod an. Va rog să le comandați dela Librărie.

Primăria orașului Dumbrăveni, jud. Tr. Nr. 785/1941.

CONCURS

In conformitate cu dispozițiunile art. 10 din C. F. P. publicăm concurs pentru ocuparea postului de Șef de Bron cl. II, devenit vacant la Primăria Orașului Dumbrăveni.

Condițiunile de admitere sunt cele prevăzute la art. 3, 57 și 58 din Codul Funcționarilor Publici.

Cererile însoțite de actele necesare se înainta până la data de 26 Martie 1941.

Cei cari în prezent ocupă vre o funcție publică își vor înainta actele prin autoritatea respectivă.

Dumbrăveni, la 8 Martie 1941.

Primar: **Gră. V. Magda.** Secretar: **Indescrisibil**

Nr. 19/1941

Concurs pentru cantor

Cu termenul de 25 Martie c, se publică concurs pentru ocuparea postului de cantor parohial română unită Seuca, jud. Târnava pe lângă următoarele: 5 jugare pământ de calitate bună, a 3 a parte din venite și eventual — dacă dorește — serviciu la brica de sticlă din apropiere, afară de neci și sărbători.

Concurentul își va înainta acestuia cererea însoțită de diploma de cantor și un certificat de bună purtare și serviciu dela Parohia. Până la expirarea termenului, se va prezenta în una din Dumbrăveni ori sărbători, la birou pentru a face cunoștință cu poporul.

Spre a de drum nu se restituie. **Ioan Oțolu.** **Dumitru Său**